

man nu vilde søge en Lettelse for Landbruget gennem Forandringer og Medføttelser paa disse og andre Postter, saa vilde det møde uoverstigelige Vanskeligheder; det vil jo ikke kunne gjøres uden ved Gjennemføttelse af en, hvad jeg vil kalde, fuldstændig Revision af Toldloven; og at en saadan ikke har nogen Sandsynlighed for at kunne føres igjennem for Tiden, derom behøver jeg næppe at udtale mig. Vender man saa Blikket hen paa, hvad der kan gjøres i den anden Retning for at forøge Værdien af det i Landbruget Producerede, da er det klart nok, at der kunde være Spørgsmaal saa vel om det, Landbruget udfører, som om det, Landbruget afsætter til Konsum heri Landet. Hvad imidlertid det Udenlandske, Exporten, angaar, ser jeg ikke rettere, end at det vilde være umuligt her at gjøre Noget for Landbruget af Betydning, naar man ikke vil gaa til en ligefrem Udførselspræmie. Jeg vil ikke foreslaa det ærede Thing noget Saadant, idet jeg mener, at for Tiden vil der kun meget undtagelsesvis være Stemning for at gaa ind paa hele dette nye System: Udførselspræmie. Hvad der ellers kunde tænkes udført, er allerede i det Væsentlige udført heri Landet, nemlig Lettelse af Kommunikationsmidlerne. Jeg vil ikke sige, at der er gjort Alt, hvad der kunde gjøres, men der er gjort Meget; og der er bragt store Offre fra Statens Side for at lette Kommunikationen; derom kan der ikke være nogen Tvivl. Underledes stiller det sig i mine Tanker med Afsetningen af Landbrugsprodukter i selve Landet. Som jeg nylig angav, vare vi i 1883 komne til det Punkt, at vi indførte mere Korn, end vi udførte, derfor forekommer det mig givet, at en Told paa fremmed Korn maa støtte Afsetningen her i Landet for indenlandsk Korn.

Det Forslag, som jeg fremsætter for det ærede Thing, gaar ud paa at ansætte en Told paa Indføttelse af visse Kornarter, nemlig af Mais og Byg. Dersom man skulde mene, at det var noget Absurdt at ville forbyde en saa nødvendig Forbrugsartikel som Korn ved at lægge Told derpaa, da skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at man hele Verden over er gaaet ind paa Systemet; saaledes er der i Dieblikket i Europa kun fire Lande foruden Danmark, som ikke have Indføttelsestold, dels paa alle Kornarter, dels paa enkelte Kornarter. Jeg er i Lovforslaget bleven staaende ved kun at foreslaa Told paa Mais og Byg. Mais indføres jo nu i betydelig Mængde særlig til Brug i Brænderierne. Jeg antager, at den halve Million Tønder Mais,

som indføres, i alt Væsentligt bliver brugt i Brænderierne. De foregaaende Aar er der indført større Kvantiteter, saa vidt jeg erindrer, op indtil 800,000 Tønder, og den Gang blev der brugt ikke Ubetydeligt til Kvægsfoder; men jeg tvivler meget om, at vi nu ved de lave Kornpriser bruge meget Mais her i Landet paa den Maade. Jeg gaar ud fra, at den langt overveieende Del af den Mais, der indføres, bruges i Brænderierne; men jeg synes ogsaa, det er klart nok, at det Quantum Mais, som indføres, tager Pladsen op og fortrænger et lige saa stort Quantum af indenlandsk Korn, som ellers vilde være blevet forbrugt i Brænderierne. Med andre Ord, den fiktive Afsetning, som der danske Landbruger tidligere, før Mais blev opfundet som Brænderiæmne, havde til Brænderierne, er væsentlig formindsket ved Indføttelse af Mais. Det er imidlertid ikke den eneste Virkning, Maisens Anvendelse i Brænderierne har. Den har desuden medført en meget væsentlig Nedgang i vor Afgift af Brændevin, idet der af samme Karum indvindes et større Udbytte af Spirit, naar der indmæstkes med Mais, end naar der indmæstkes med Korn; og da vor Afgift, som bekendt, betales pr. Tønde Karum, er det en Selvfølge, at jo mere Spirit der udvindes af det samme Karum, desto mindre Afgift faaer Staten ud deraf. Det stiller sig nu saa, at medens man endnu i 1875 bestattede et Antal af Karumstønder, som var 1,921,000, saa er Tallet i 1884 sunket til 1,443,000; det er med andre Ord sunket med 478,000 Tønder, hvilket jo nøagtigt svarer til 956,000 Kroners Nedgang i Statsindtægterne. Dette falder ikke alene paa Maisen — det maa indrømmes — det falder tillige paa en forbedret Produktion, idet Sprittilvirkningen her i Landet drives fuldkomnere nu end tidligere; men for en væsentlig Del skyldes det dog Maisen. Man kan omtrent regne, at der af en Tønde Karum, indmæstet med saa meget Mais, som den kan modtage, indvindes 2 à 3 Potter 8 Graders Brændevin mere, end naar Indmæstningen alene sker med Korn. Det er altsaa klart, at dette giver Brændevinsbrænderien fra 16 til 24 Ore mere pr. Tønde Karum, hvilket altsaa løfter ham eller bringer ham til at foretrække Mais for Korn. — Foruden den Told, jeg har foreslaaet lagt paa Mais — en Told af 75 Ore pr. Centner, hvad der omtrent svarer til 1½ Kr. pr. Tønde — saa har jeg ogsaa foreslaaet en Told lagt paa Byg. Byg er som bekendt næstefter Havre den Kornsort, som der avles mest af her i Landet. Produktionen er omkring 5 Mil-